

اثر استفاده از مقادیر مختلف ایزوله پروتئین آب‌پنیر و صمغ خرنوب بر ویژگی‌های کیفی ماست قالبی بدون چربی

مهسا هادی¹، مصطفی سلطانی^{2,3*}، سوده محمدی⁴

- 1- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم و مهندسی صنایع غذایی، دانشکده داروسازی، علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
- 2- استادیار گروه علوم و مهندسی صنایع غذایی، دانشکده داروسازی، علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
- 3- مرکز تحقیقات علوم تغذیه و صنایع غذایی، علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
- 4- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم و مهندسی صنایع غذایی، دانشکده داروسازی، علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

(تاریخ دریافت: 98/05/06 تاریخ پذیرش: 98/08/19)

چکیده

استفاده از جایگزین‌های چربی شیر در تولید فرآورده‌های لبنی به منظور کاهش ابتلا به بیماری‌های مزمن و کاهش میزان کالری دریافتی بسیار مورد توجه است. با این حال محصولات لبنی تولیدشده از شیر کم‌چرب یا شیر بدون چربی دارای نقایصی در زمینه ویژگی‌های بافتی و حسی هستند. هدف این مطالعه بررسی اثر استفاده از مقادیر مختلف ایزوله پروتئین آب‌پنیر و صمغ خرنوب بر روی ویژگی‌های کیفی ماست بدون چربی بود. به این منظور نمونه‌های ماست قالبی با استفاده از شیر بدون چربی (کمتر از 0/1٪)، صمغ خرنوب در مقادیر $0/25\text{g.L}^{-1}$ و $0/5\text{g.L}^{-1}$ ، ایزوله پروتئین آب‌پنیر در مقادیر 10g.L^{-1} و 5g.L^{-1} ، و ترکیب صمغ خرنوب با ایزوله پروتئین آب‌پنیر به ترتیب در نسبت‌های $10\text{g.L}^{-1} + 0/25\text{g.L}^{-1}$ ، $0/25\text{g.L}^{-1} + 5\text{g.L}^{-1}$ و $0/5\text{g.L}^{-1}$ تولید شدند. همچنین تیمارهای شاهد با استفاده از شیر کامل (3٪ چربی) و شیر بدون چربی (کمتر از 0/1٪) تولید شدند. نمونه‌های تولیدشده به مدت 15 روز در دمای $4\pm 1^\circ\text{C}$ قرار گرفتند و ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی، بافتی و حسی آن‌ها در طول دوره‌ی نگهداری مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج آزمون‌های مختلف نشان داد که استفاده از درصد‌های مختلف ایزوله پروتئین آب‌پنیر و صمغ خرنوب تأثیر معناداری بر ویژگی‌های pH، اسیدیته، آب‌اندازی، ظرفیت نگهداری آب، ویسکوزیته، سختی بافت، کشسانی، پیوستگی، چسبندگی، ظاهر و رنگ، قوام و بافت، بو و مزه و پذیرش کلی ماست قالبی داشت ($p < 0/05$). با گذشت زمان در همه‌ی تیمارها ظرفیت نگهداری آب، اسیدیته، ویسکوزیته و سختی بافت به‌طور معناداری افزایش یافته و pH، آب‌اندازی و امتیاز مزه و بو دچار کاهش معناداری شد ($p < 0/05$). نتایج کلی نشان داد که با استفاده از تیمارهای ماست حاوی 5g.L^{-1} و 10g.L^{-1} ایزوله پروتئین آب‌پنیر و 10g.L^{-1} ایزوله پروتئین آب‌پنیر + $0/25\text{g.L}^{-1}$ صمغ خرنوب در فرمولاسیون تولید ماست قالبی بدون چربی، می‌توان محصول نهایی دارای قابل‌قبول‌ترین ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی، بافتی و حسی را تولید کرد.

کلید واژگان: ماست قالبی، شیر بدون چربی، صمغ خرنوب، ایزوله پروتئین آب‌پنیر، ویژگی‌های کیفی

1- مقدمه

فرآورده‌های لبنی به دلیل خواص سلامتی بخش و مفید به میزان زیادی مورد استفاده قرار می‌گیرند و در سال‌های اخیر با افزایش سطح آگاهی مردم، تمایل به مصرف لبنیات کم‌چرب با افزایش چشمگیری روبرو بوده است. از آنجاکه در بین محصولات لبنی، ماست یکی از پرمصرف‌ترین فرآورده تخمیری شیری در جهان و ایران است، کاهش یا حذف کامل چربی در آن راهکار مناسبی در کاهش محتوای چربی توسط مصرف‌کنندگان می‌باشد [1]. استفاده از جایگزین‌های چربی یکی از شرایط بهبود یافته‌ای است که علاوه بر کاهش میزان کالری دریافتی، خواص مطلوبی را مثل کمک به کاهش میزان چربی اشباع، کاهش مصرف انرژی برای بهبود سلامتی، افزایش دلبذیری غذا بدون افزایش میزان چربی و کاهش ایجاد چاقی، بیماری‌های خاص و مزمن در محصول همراه دارد [2]. انواع مختلف جایگزین‌های چربی بر پایه‌ی پروتئین، چربی و کربوهیدرات‌ها می‌باشند که هر یک از این موارد محاسن و معایب خاص خود را داشته و خواص عملکردی متفاوتی را از خود نشان می‌دهند. در سیستم‌های غذایی با استفاده از دو یا چندین جایگزین چربی می‌توان به مقبولیت بیشتر رسید [3]. با توجه به این‌که وجود چربی در شیر تا حد زیادی بر ویژگی‌های حسی و طعم ماست‌های تولید شده تأثیرگذار می‌باشد، کاهش میزان چربی موجب تغییر در طعم و ویژگی‌های حسی ماست می‌گردد. در پژوهش‌های صورت گرفته در راستای جایگزینی هیدروکلوئیدها به جای چربی شیر، انواعی از صمغ‌ها مانند صمغ کنیرا، صمغ گوار، صمغ عربی و هیدروکلوئید دانه اسفرزه جایگزین چربی شیر شده و باعث بهبود خواص بافتی و حسی در محصول ماست و حفظ ویسکوزیته آن در حد مطلوب شده‌اند. همچنین اثرات مطلوب استفاده از پودر پساب کره، مالتودکسترین، ژلاتین، نشاسته ذرت، اینولین و کنسانتره پروتئین آب پنیر به‌عنوان جایگزین چربی شیر، بر روی ویژگی‌های حسی و شیمیایی ماست در پژوهش‌های پیشین گزارش شده است [4]. نتایج مطالعات کاستیلا و همکاران (2004) نشان داده که

ماست‌های حاوی ایزوله پروتئین آب پنیر (WPI)¹ خصوصیات ویسکوالاستیک مشابه ماست شاهد پرچرب دارند ولی افزودن میکروپارتیکل آب پنیر به‌تنهایی و یا همراه با افشره آب پنیر در خصوصیات رئولوژیکی ماست‌های کم‌چرب بهبودی را ایجاد نمی‌کند [2]. عزیزی نیا و همکاران (2008) پژوهشی در ارتباط با استفاده از کنسانتره پروتئین آب پنیر (WPC)² و کنیرا به‌عنوان جایگزین چربی در ماست بدون چربی انجام دادند. نتایج نشان داد که افزایش میزان WPC منجر به افزایش مواد جامد کل، پروتئین کل، اسیدیته و خاکستر شد. درحالی‌که کنیرا بر پارامترهای شیمیایی تأثیر نگذاشته و همچنین افزایش WPC باعث ایجاد یک ساختار مجتمع متشکل از ذرات کازئین و تجمعات بزرگ شده و باعث افزایش استحکام ماست و کاهش آب اندازی شد [5]. صمغ دانه خرنوب (LBG)³، یک صمغ گیاهی گالاتامانان استخراج شده از دانه‌های درخت خرنوب است که اکثراً در نواحی مدیترانه‌ای یافت می‌شود. از غلاف‌های طویل گیاه خرنوب که روی درخت می‌رویند، برای استخراج این صمغ استفاده می‌شود. این صمغ به‌صورت پودر با رنگ سفید تا کرم وجود دارد و عمدتاً از پلی ساکارید هیدروکلوئیدی با وزن ملکولی بالا تشکیل می‌شود. در هر دو آب سرد و گرم قابل پخش بوده که یک سول با pH بین 5/4 تا 7 ایجاد می‌کند که می‌تواند به‌وسیله افزایش مقادیر کم بورات سدیم به یک ژل تبدیل شود. نزدیک به 35٪ از مواد موجود در خرنوب، کربوهیدرات‌های با ساختار مولکولی ساده می‌باشند و حدود 40٪ آن از نشاسته با ساختار مولکولی پیچیده تشکیل یافته است. میزان چربی خرنوب بسیار کم و در حدود 1٪ است [7 و 6]. ایزوله پروتئین آب پنیر (WPI)، به آن دسته از فرآورده‌های پروتئینی آب پنیر گفته می‌شود که میزان پروتئین آن‌ها حداقل 90٪ می‌باشد. در تولید این محصولات علاوه بر روش‌های اولترافیلتراسیون و دیافیلتراسیون، از فرآیندهای میکروفیلتراسیون و یا کروماتوگرافی نیز کمک گرفته می‌شود. ایزوله پروتئین آب پنیر یکی از کامل‌ترین فرم‌های پروتئین در دسترس است و به دلیل اینکه کربوهیدرات،

1. Whey Protein Isolate
2. Whey Protein Concentrate
3. Locust Bean Gum

و صمغ خرنوب از شرکت پویان تهیه شدند. به منظور آماده سازی نمونه های ماست، ابتدا شیر خام کامل گاو (3% چربی) تا 50°C حرارت داده شد و مقدار چربی آن در حد کمتر از 0/1% استاندارد شد سپس شیر بدون چربی به 6 قسمت مساوی تقسیم شده و مطابق با جدول 1 به هر یک از این قسمت ها WPI (که در 26 گرم از آن 88/46% پروتئین، 3/84% کربوهیدرات، 1/92% چربی و 0/92% کلسیم موجود می باشد) و LBG اضافه شد. مقادیر WPI و LBG اضافه شده با استفاده از پیش آزمون های انجام شده تعیین شد. نمونه شاهد نیز از شیر کامل (3% چربی) و شیر بدون چربی (کمتر از 0/1% چربی) تهیه شد. به کلیه قسمت های فوق در دمای 60°C شیر خشک بدون چربی (2%) اضافه شده و سپس همه قسمت ها در دمای 90°C به مدت 5 دقیقه تحت فرآیند حرارتی قرار داده شد. پس از سرد شدن تیمارها تا دمای 44±1°C، استارتر ماست (3%) به نمونه ها تلقیح شد. سپس کلیه تیمارها در دمای 42±1°C تا رسیدن pH نمونه ها به 4/6 نگهداری شده و بعد به سردخانه با دمای 4°C انتقال یافته و در این دما به مدت 15 روز انبارداری شد. کلیه آزمایش ها در روزهای 1، 8 و 15 از دوره ی انبارداری انجام شدند.

چربی، کلاسترول و لاکتوز کمی دارد، معمولاً به عنوان یک مکمل دارای خلوص بالای پروتئین مورد استفاده قرار می گیرد. علاوه بر این، این ماده دارای مقادیر بالایی از لوسین، سیستئین و آمینو اسید است. استفاده از ایزوله پروتئین آب پنیر، احتمالاً منجر به افزایش مواد جامد کل، پروتئین کل و اسیدیته شده و با ایجاد یک ساختار مجتمع متشکل از ذرات کازئین و پروتئین های آب پنیر، موجب استحکام بافت ماست و کاهش میزان آب اندازی می گردد [8].

با توجه به مطالب ذکر شده، هدف از این مطالعه اثر استفاده از مقادیر مختلف ایزوله پروتئین آب پنیر و صمغ خرنوب بر روی ویژگی های فیزیکوشیمیایی، بافت و ویژگی های حسی ماست قالبی بدون چربی می باشد.

2- مواد و روش ها

شیر خام کامل گاو (3% چربی) و شیر بدون چربی مورد استفاده برای تهیه نمونه های آزمایشی از کارخانه پگاه تهران تهیه گردید. استارتر مورد استفاده شامل استریپتوکوکوس ترموفیلوس و لاکتوباسیلوس بولگاریکوس از کمپانی کریستین هانسن دانمارک

Table 1 Presentation of treatment

Treatment Specifications	Type of milk used	Non-fat powdered milk	LBG(g.L ⁻¹)	WPI(g.L ⁻¹)
A	3% fat	2%	0	0
B	Non-fat	2%	0	0
C	Non-fat	2%	0.25	0
D	Non-fat	2%	0.5	0
E	Non-fat	2%	0	5
F	Non-fat	2%	0	10
G	Non-fat	2%	0.25	10
H	Non-fat	2%	0.5	5

مطابق با استاندارد ملی ایران به شماره 1753 اندازه گیری شد [11]. ویسکوزیته ی نمونه های ماست با استفاده از ویسکومتر بروکفیلد مدل DV-II + در 4°C با اسپندل S 64 دارای چرخش 100 دور در دقیقه تعیین شد. برای ثبت ویسکوزیته گذشت 15 ثانیه از زمان چرخش اسپندل مدنظر قرار گرفت. برای هر تیمار ماست 3 بار آنالیز انجام شده و نتایج با واحد cp

2-1-1- آزمون ها

2-1-1-1- آزمون های فیزیکوشیمیایی

pH و اسیدیته تیمارهای ماست مطابق با استاندارد ملی ایران به شماره 2852 تعیین شد [9]. میزان پروتئین شیر بر اساس روش کجالدال محاسبه شد [10]. ماده خشک و ماده خشک بدون چربی

شد. نمونه‌های ماست در ظرف‌های پلاستیکی دارای کدهای 3 رقمی به همراه آب در دمای 18°C تا 20°C در اختیار ارزیابان قرار گرفت. برای ارزیابی ویژگی‌های "ظاهر و رنگ" و "قوام و بافت" از روش هدونیک 5 نقطه‌ای و برای ارزیابی ویژگی "مزه و بو" از روش هدونیک 10 نقطه‌ای استفاده شد. ارزیابی کلی نمونه‌ها نیز بر مبنای امتیاز کلی 20 انجام شد. ارزیابی‌ها بر مبنای ویژگی‌های ظاهر و رنگ (1 تا 5 امتیاز)، بافت و قوام (1 تا 5 امتیاز)، عطر و طعم (1 تا 10 امتیاز) و امتیاز کلی (حداکثر 20 امتیاز) به انجام رسید [17].

2-1-4- تجزیه و تحلیل آماری

تیمارها در سه تکرار تولید شده و مورد آزمون قرار گرفتند. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS Statistics 25 انجام گرفت و برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون مقایسه میانگین دانکن استفاده شد. معنی‌دار بودن تفاوت بین میانگین‌ها در سطوح $\alpha = 0/05$ بررسی شد.

3- نتایج و بحث

3-1-1- نتایج آزمون‌های فیزیکوشیمیایی

نتایج حاصل از آزمون‌های فیزیکوشیمیایی مطابق با جدول 2 ارائه شده است.

3-1-1- pH

استفاده از ترکیبات مختلف WPI و LBG تأثیر معناداری بر روی pH تیمارهای ماست داشت ($p < 0/05$). از میان تیمارهای حاوی مقادیر متفاوت WPI و LBG، بیشترین pH مربوط به تیمار C و D (تیمارهایی که در تولید آن‌ها فقط از صمغ خرنوب استفاده شده است) در روز اول انبارداری می‌باشد. کمترین pH را نمونه‌ی G, F, H در روز پانزدهم به خود اختصاص داده‌اند. به‌طور کلی مقایسه‌ی تیمارها نشان داد که، pH کلیه تیمارهای حاوی LBG و WPI از تیمارهای کنترل کمتر بود. همچنین، با افزایش مقدار WPI، pH به‌طور معناداری کاهش یافت ($p < 0/05$). کاهش ارزش pH، در تیمارهای دارای WPI در مقایسه با تیمارهای دارای LBG، بیشتر بوده است. اختلاف pH

(ساختی پویز) بیان شد [12]. اندازه‌گیری چربی با استفاده از روش ژربر، مطابق استاندارد 695 به دست آمد و برحسب درصد گزارش شد [13]. برای محاسبه میزان آب اندازی تیمارها، 25 گرم از نمونه ماست را با استفاده از کاغذ صافی واتمن شماره 43 و قیف داخل ارلن ریخته و به مدت 120 دقیقه در یخچال 4°C نگهداری شد. سپس مایع خارج‌شده مورد وزن‌گیری قرار گرفت و مقدار آب اندازی تیمارهای ماست با واحد گرم در 25 گرم نمونه (gr/25gr) گزارش شد [14]. ظرفیت نگهداری آب (WHC)¹ در تیمارهای ماست با استفاده از روش سانتریفیوژ اندازه‌گیری شد. برای این منظور 5 گرم نمونه در سانتریفیوژ (4000 دور در دقیقه) به مدت 30 دقیقه در دمای 10°C قرار داده شد. پس از سانتریفیوژ مایع حاصل‌شده برداشته‌شده و مواد جامد باقی‌مانده در انتهای لوله‌ی سانتریفیوژ وزن شده و به‌صورت یک درصد از وزن ماست مطابق با رابطه (1) بیان شد [15].

رابطه (1)

$$\text{مقدار آب خارج شده برحسب گرم} = 100 \times \frac{\text{مقدار آب خارج شده برحسب گرم}}{\text{مقدار اولیه نمونه بر حسب گرم}}$$

2-1-2- آزمون بافت

آزمون بافتی نمونه‌های ماست با استفاده از دستگاه Texture Analyzer مدل TA.XT2 با Load cell 5 کیلوگرمی انجام شده. از روش Back extrusion برای تعیین پارامترهای بافتی بکار گرفته شد و به دنبال آن فاکتورهای مربوط به بافت ماست‌ها (سختی²، کشسانی³، پیوستگی⁴، چسبندگی⁵) مورد بررسی قرار گرفت [16].

2-1-3- آزمون حسی

ارزیابی حسی نمونه‌های ماست توسط 9 نفر ارزیاب‌های آموزش ندیده که در رژیم غذایی خود از ماست استفاده می‌کردند، انجام

1. Water Holding Capacity
2. Hardness
3. Springiness
4. Cohesiveness
5. Adhesiveness

3-1-3- آب اندازی

ترکیبات مختلف WPI و LBG تأثیر معناداری بر روی آب اندازی تیمارهای ماست داشت ($p < 0/05$). آب اندازی تیمار G و H به طور معنی داری پایین تر از تیمارهای دیگر بود ($p < 0/05$)، در بین تمامی تیمارها، بیشترین میزان آب اندازی، پس از تیمار شاهد ماست بدون چربی به جز متعلق به تیمارهای D و C بود ($p < 0/05$). این درحالی است که در تیمارهای C و D میزان آب اندازی ماست به سبب خاصیت هیدوکلوئیدی صمغ در جذب آب، در مقایسه با تیمار شاهد بدون چربی به طور معناداری کاهش یافت ($p < 0/05$). تیمارهای WPI در قیاس یا تیمارهای LBG، آب اندازی را به طور معناداری کاهش می دهند. تیمار G و H به طور معناداری پایین تر از تیمارهای دیگر بود. به طور کلی استفاده هم زمان از LBG و WPI موجب کاهش معنادار آب اندازی در تیمارهای مربوطه نسبت به تیمارهای کنترل شد ($p < 0/05$). نتایج تحقیق حاضر با تحقیق دای و همکاران (2016) و چنگ و همکاران (2017) مبنی بر کاهش آب اندازی در نمونه های ماست کم چرب تولید شده با استفاده از ژلاتین مطابقت داشت [23 و 18]. افزودن LBG و WPI به طور جداگانه سبب کاهش آب اندازی در تیمارهای ماست بدون چربی نسبت به تیمار کنترل بدون چربی شد. علت این امر ایجاد اتصالات مستحکم بین ترکیبات اضافه شده و شبکه ی ژلی ماست می باشد [27]. در تحقیقی مشابه، محققان نشان دادند که استفاده از کنسانتره پروتئین آب پنیر، ظرفیت پیوند با آب را در دلمه ماست افزایش داده و موجب کاهش آب اندازی در ماست می شود [28]. در همین زمینه، تحقیقات نشان داده است که افزایش دنا تورا سیون پروتئین های آب پنیر باعث بهبود ظرفیت نگهداری آب و در نتیجه کاهش آب اندازی می گردد. همچنین مشخص شده است که دنا تورا سیون بتالاکتوگلوبولین و برهمکنش آن با میسل های کازئین بر خواص ژل در شیرهای تخمیری بسیار مؤثر است [29]. نتایج بدست آمده با تحقیقات صورت گرفته توسط امیری و همکاران (2010) هم راستا است [30]. آب اندازی تمامی تیمارهای تولیدی در تحقیق حاضر با گذشت زمان، به طور معناداری کاهش یافته است ($p < 0/05$). این امر به علت

در تیمارهای ماست احتمالاً به دلیل استفاده از عوامل قوام دهنده مختلف می باشد [18]. طبق پژوهش های صورت گرفته توسط بیرقی طوسی و همکاران (2007)، ماست های غنی شده با کنسانتره پروتئین آب پنیر دارای کمترین مقدار pH در مقایسه با نمونه شاهد بودند [19]. نتایج تحقیق حاضر با تحقیق ابدالی و همکاران (1392) مبنی بر کاهش pH در نمونه های ماست تولید شده با جایگزینی بخشی از ماده خشک با استفاده از ژلاتین مطابقت داشت [20]. از سوی دیگر فاکتور pH با گذشت زمان به طور معنی داری کاهش یافت ($p < 0/05$). این کاهش می تواند مربوط به فعالیت متابولیکی باکتری های لاکتیک اسید موجود در ماست باشد که سبب تخمیر لاکتوز و تولید لاکتیک اسید می گردد [21 و 22]. نتیجه مشابه توسط دای و همکاران (2016) در ارتباط با اضافه کردن گلوکومانان در ماست بدون چربی گزارش شده است [23].

3-1-2- اسیدیته

استفاده از ترکیبات مختلف WPI و LBG تأثیر معناداری بر روی اسیدیته تیمارهای ماست داشت ($p < 0/05$). به طور کلی اسیدیته کلیه تیمارها از تیمارهای کنترل بیشتر بوده است، که این نتایج با پژوهش های صورت گرفته توسط سخاوتی زاده و همکاران، چنگ و همکاران همسو است [24 و 18]. پایین ترین اسیدیته در روز اول مربوط به تیمار C و بالاترین اسیدیته مربوط به تیمارهای H و G در روز پانزدهم ملاحظه شد. در تمامی تیمارهای مورد بررسی، فاکتور اسیدیته با گذشت زمان به طور معنی داری افزایش یافت ($p < 0/05$) که علت آن مربوط به افزایش دوره ی انبارداری و ادامه ی تخمیر و افزایش قدرت تولید اسید توسط باکتری های استارتر است که در نهایت منجر به افزایش مقدار اسیدیته در نمونه های ماست می شود [25]. در همین راستا گون و همکاران (2005)، در بررسی تأثیر به کارگیری به عنوان جایگزین چربی در کیفیت ماست های کم چرب قالبی اعلام نمودند که اسیدی ته نمونه ها با گذشت زمان به طور معنی داری افزایش یافت، بطوریکه در روز پانزدهم دارای پایین ترین اسیدیته بودند ($p < 0/05$) [26].

لذا پایداری افزایش می‌یابد. پیدایش یکسری زوائد رشته‌ای بر روی میسل‌های کازئین، از تراکم میسل‌ها جلوگیری می‌کند [34].

3-1-5- ویسکوزیته

استفاده از ترکیبات مختلف WPI و LBG تأثیر معناداری بر روی ویسکوزیته تیمارهای ماست داشت ($p < 0/05$). از میان تیمارهای حاوی مقادیر متفاوت LBG و WPI، کمترین ویسکوزیته را تیمار C در روز اول و بیشترین ویسکوزیته را تیمار G در روز پانزدهم به خود اختصاص دادند که علت آن را می‌توان به تأثیر هیدروکلوئیدها در ایجاد شبکه‌های منسجم و متراکم و عدم تحرک و درگیر شدن فاز پراکنده در فاز سوسپانسیون، مرتبط دانست [35]. طبق پژوهش‌های انجام‌شده توسط عزیزنیا و همکاران (2008)، با افزودن کنسانتره پروتئین آب‌پنیر و کنیبرا به ماست کم‌چرب ویسکوزیته افزایش و آب‌اندازی کاهش می‌یابد [5]. یافته‌های بدست آمده با نتایج شاهان و همکاران (2008) و عقدایی و همکاران (2010) در زمینه‌ی تأثیر مثبت هیدروکلوئیدها بر ویسکوزیته ماست مطابقت دارد [36 و 15]. طبق نتایج این تحقیق، ویسکوزیته تیمار G از تیمار کنترل A بالاتر بود. این بدان معناست که استفاده هم‌زمان از WPI و LBG به دلیل اثر سینرژیستی بر روی ویسکوزیته موجب افزایش این شاخص در تیمار G نسبت به تیمار شاهد A شده است. به‌طورکلی افزودن LBG و WPI منجر به افزایش ویسکوزیته نسبت به تیمار شاهد B شد. تیمارهایی حاوی WPI، به سبب افزایش ماده جامد، ویسکوزیته بالاتری را در قیاس با تیمارهای LBG نشان دادند. در این زمینه چنگ و همکاران (2017) بیان کردند که با به هم پیوستن پروتئین‌های آب‌پنیر، مقدار پروتئین‌های آب‌پنیر در سطح میسل‌های کازئینی افزایش می‌یابد، که این باعث همبستگی بیشتر میسل‌های کازئینی، تشکیل شبکه و در نتیجه بهتر شدن بافت ماست می‌شود [18]. از سوی دیگر در تمامی تیمارهای مورد بررسی، فاکتور ویسکوزیته با گذشت زمان به‌طور معنی‌داری افزایش یافت ($p > 0/05$). که این امر می‌تواند متأثر از پدیده تحکیم ژل مربوط به نگهداری نمونه‌ها در دمای پایین باشد [37].

تشکیل شبکه ژلی و جذب آب سریع توسط هیدروکلوئید موجود می‌باشد. که با اتصال بین مولکول‌های پروتئینی موجود در شیر در طول زمان باعث کاهش آب‌اندازی و افزایش نگهداری آب در ماست می‌شود. همچنین ایزوله پروتئین آب‌پنیر نیز با کمک به تشکیل ژل سبب کاهش آب‌اندازی می‌شود [6 و 5].

3-1-4- ظرفیت نگهداری آب (WHC)

استفاده از ترکیبات مختلف WPI و LBG تأثیر معناداری بر روی WHC تیمارهای ماست داشت ($p < 0/05$). از میان تیمارهای حاوی درصدهای متفاوت WPI و LBG، کمترین WHC را به ترتیب تیمار C در روز اول و بیشترین ظرفیت نگهداری آب را تیمار G در روز پانزدهم به خود اختصاص دادند. افزایش غلظت هیدروکلوئید و ایزوله پروتئین آب‌پنیر، موجب افزایش درصد ماده جامد کل در تیمارهای ماست، ایجاد ساختار متراکم‌تر و افزایش ظرفیت نگهداری آب در آنها می‌شود [31]. در ماست بدون‌چربی به دلیل کم بودن مواد جامد، پدیده آب‌انداختن ماست مشاهده می‌شود اما با افزایش درصد مواد جامد و افزایش هیدراسیون صمغ، ظرفیت نگهداری آب افزایش می‌یابد. در همین راستا محققان در پژوهش‌های مشابهی گزارش کردند که ماست غنی‌شده با کنسانتره پروتئین آب‌پنیر به دلیل افزایش پیوندهای پروتئین‌های داناتوره شده با آب، دارای آب‌اندازی کمتری نسبت به نمونه شاهد بود [32 و 33]. از سوی دیگر، در همه تیمارهای ماست با افزایش دوره انبارداری فاکتور ظرفیت نگهداری آب به‌طور معناداری افزایش یافت ($p < 0/05$). این امر می‌تواند به دلیل بازآرایی پروتئین‌ها و تغییرات اتصالاتی پروتئین-پروتئین در تیمارهای ماست باشد [30]. علت دیگر آن نیز احتمالاً به دلیل مکانیسم تشکیل ژل و ایجاد دلمه است. به هنگام تشکیل ژل، بخشی از کلسیم، از فاز کلوئیدی وارد فاز محلول شده و کازئین دارای بار منفی بیشتری می‌گردد. با افزایش تولید هیدروژن توسط لاکتیک اسید، دلمه شدن در نقطه ایزو الکتریک کازئین انجام می‌شود. تشکیل کمپلکس بین بتالاکتوگلوبولین و کازئین مانع ترکیب میسل‌های کازئین شده و

Table 2 The results of physicochemical analysis in yogurt samples

Treatment	pH		
	Day1	Day8	Day15
A	4.51±0.01 ^{aA}	4.41±0.01 ^{aB}	4.32±0.01 ^{aC}
B	4.47±0.01 ^{abA}	4.39±0.01 ^{abB}	4.32±0.01 ^{aC}
C	4.46±0.00 ^{abcA}	4.37±0.01 ^{abcB}	4.28±0.01 ^{abC}
D	4.46±0.01 ^{abcdA}	4.36±0.00 ^{bcdB}	4.28±0.01 ^{abC}
E	4.43±0.02 ^{bcdeA}	4.35±0.02 ^{bcdeA}	4.26±0.01 ^{bcB}
F	4.41±0.01 ^{cdeA}	4.34±0.01 ^{cdeA}	4.23±0.02 ^{cB}
G	4.39±0.02 ^{eA}	4.31±0.01 ^{eA}	4.23±0.02 ^{cB}
H	4.41±0.01 ^{cdeA}	4.32±0.02 ^{deB}	4.23±0.01 ^{cC}
Treatment	Acidity (%L.A)		
	Day1	Day8	Day15
A	1.07±0.01 ^{cC}	1.18±0.02 ^{cB}	1.29±0.01 ^{cA}
B	1.15±0.01 ^{bbB}	1.20±0.01 ^{cB}	1.33±0.02 ^{bCA}
C	1.18±0.02 ^{abB}	1.23±0.02 ^{bcB}	1.35±0.02 ^{abcA}
D	1.19±0.02 ^{abB}	1.24±0.02 ^{abcB}	1.36±0.01 ^{abcA}
E	1.21±0.01 ^{abC}	1.29±0.02 ^{abB}	1.39±0.02 ^{abA}
F	1.23±0.03 ^{abB}	1.30±0.02 ^{abA}	1.41±0.04 ^{abA}
G	1.24±0.02 ^{abB}	1.32±0.03 ^{aAB}	1.42±0.02 ^{aA}
H	1.23±0.01 ^{abB}	1.31±0.02 ^{abB}	1.42±0.02 ^{aA}
Treatment	Syneresis		
	Day1	Day8	Day15
A	9.06±0.06 ^{dA}	8.41±0.07 ^{eB}	8.12±0.06 ^{eB}
B	10.72±0.07 ^{aA}	10.66±0.07 ^{aA}	10.31±0.06 ^{abB}
C	10.20±0.09 ^{bA}	10.07±0.07 ^{bA}	9.68±0.08 ^{bbB}
D	10.10±0.07 ^{bA}	9.84±0.04 ^{bbB}	9.63±0.04 ^{bbB}
E	9.45±0.07 ^{cA}	9.32±0.09 ^{cA}	9.20±0.10 ^{cA}
F	9.19±0.09 ^{cdA}	9.08±0.07 ^{cA}	8.97±0.08 ^{cA}
G	8.75±0.09 ^{eA}	8.66±0.08 ^{dA}	8.56±0.06 ^{dA}
H	8.78±0.08 ^{eA}	8.68±0.07 ^{dA}	8.55±0.04 ^{dA}
Treatment	Water holding capacity (%)		
	Day1	Day8	Day15
A	63.10±0.12 ^{aC}	64.12±0.08 ^{abB}	65.0±0.08 ^{aA}
B	59.90±0.20 ^{eB}	60.41±0.13 ^{fAB}	61.21±0.22 ^{eA}
C	60.14±0.06 ^{eC}	60.75±0.07 ^{eB}	61.61±0.11 ^{eA}
D	60.75±0.06 ^{dC}	61.30±0.09 ^{dB}	62.13±0.16 ^{dA}
E	61.63±0.13 ^{cC}	62.42±0.06 ^{cB}	63.52±0.08 ^{cA}
F	62.53±0.06 ^{bcB}	63.56±0.03 ^{bbB}	64.51±0.12 ^{baA}
G	63.39±0.11 ^{aC}	64.26±0.07 ^{abB}	65.13±0.06 ^{aA}
H	63.10±0.10 ^{aC}	64.14±0.05 ^{abB}	65.06±0.07 ^{aA}
Treatment	Viscosity		
	Day1	Day8	Day15
A	10188±80 ^{cB}	10205±5 ^{cA}	10230±30 ^{cA}
B	7665±55 ^{eB}	7950±10 ^{fA}	8025±25 ^{fA}
C	8450±50 ^{fC}	8795±45 ^{eB}	8985±15 ^{eA}
D	8660±60 ^{eB}	8915±25 ^{deA}	9025±25 ^{eA}
E	8820±100 ^{eB}	9050±50 ^{dA}	9225±125 ^{dA}
F	9060±60 ^{dB}	9125±125 ^{dB}	9360±40 ^{dA}
G	11615±115 ^{aB}	12855±115 ^{aA}	12950±50 ^{aA}
H	10900±20 ^{bbB}	10950±60 ^{bbB}	11145±55 ^{baA}

1. Values are reported as mean ± SD

2. Different lower case and upper case are shown the significant difference (p<0.05) between samples and storage, respectively

($p < 0/05$). همچنین افزودن WPI به علت داشتن 1/92% چربی در 26 گرم، باعث افزایش چربی و افزودن LBG موجب کاهش مقدار چربی در تیمارهای ماست در قیاس با تیمار کنترل بدون چربی شد ($p < 0/05$). بر طبق نتیجه پژوهش‌های صورت گرفته، افزایش بتاگلوکان، ماده خشک ماست را در مقایسه با ماست بدون چربی افزایش می‌دهد که مانند نتایج این آزمایش می‌باشد [15].

3-1-6- ارزیابی نتایج حاصل از آزمون تعیین چربی،

پروتئین و ماده خشک

مطابق جدول 3 استفاده از ترکیبات مختلف WPI و LBG تأثیر معناداری بر روی چربی، پروتئین، ماده خشک تیمارهای ماست داشت ($p < 0/05$). مطابق انتظار، افزایش WPI در تیمارهای ماست منجر به افزایش ماده خشک گردید. از سوی دیگر میزان پروتئین در تیمارهای ماست با افزایش WPI افزایش یافت

Table 3 the results of fat, protein and dry matter analysis in yogurt samples

Treatment	Fat	Protein	Dry matter
A	3.10±0.1 ^a	3.84±0.03 ^d	14.02±0.09 ^a
B	0.12±0.02 ^e	4.07±0.04 ^c	11.43±0.07 ^d
C	0.10±0.00 ^e	4.07±0.02 ^c	11.47±0.04 ^d
D	0.10±0.00 ^e	4.06±0.03 ^c	11.49±0.07 ^d
E	0.50±0.10 ^{cd}	4.47±0.06 ^b	11.82±0.01 ^c
F	0.90±0.10 ^b	5.03±0.06 ^a	12.04±0.01 ^b
G	0.70±0.10 ^{bc}	5.06±0.07 ^a	12.04±0.04 ^b
H	0.40±0.00 ^d	4.52±0.07 ^b	11.80±0.01 ^c

1. Values are reported as mean ± SD

2. Different lower case and upper case are shown the significant difference ($p < 0.05$) between samples and storage, respectively

فاز سوسپانسیون می‌شوند. از طرفی WPI با تشکیل ژل سبب پایداری و سختی بافت می‌شود [38 و 36]. استفاده از هم‌زمان از LBG و WPI باعث افزایش سختی بافت نسبت به تیمارهای شاهد می‌شود. سختی بافت نمونه‌های حاوی WPI با گذشت زمان تغییری نکرد. ساندوال کاستیلا و همکاران (2004) و اونال و همکاران (2013) در تحقیق بر روی استفاده از جایگزین‌های چربی شیر در تولید ماست به نتایج مشابهی رسیدند [32 و 2]. افزایش سختی بافت با افزایش مقادیر WPC، به افزایش پروتئین‌های دناتوره شده حاصل از این پروتئین، افزایش پیوند پروتئین با آب و همچنین افزایش پیوندهای دی سولفیدی بین WPC با میسل‌های کازئین نسبت داده می‌شود [40 و 39].

3-1-7- نتایج آزمون‌های بافتی

نتایج آزمون‌های بافتی در جدول 4 نشان داده شده است. مطابق با این جدول استفاده از ترکیبات مختلف WPI و LBG تأثیر معناداری بر روی آزمون‌های بافت تیمارهای ماست داشت ($p < 0/05$). کمترین سختی بافت را تیمار C و D و بیشترین سختی بافت را تیمار H و G در روز پانزدهم به خود اختصاص دادند. در تیمارهای G و H با افزایش میزان WPI و LBG سختی بافت افزایش یافت اما در سایر روزهای انبارداری تغییر قابل‌ملاحظه‌ای مشاهده نشد ($p > 0/05$). در این مورد می‌توان استدلال نمود که هیدروکلوئیدها شبکه‌های منسجم و مترکم ایجاد کرده و موجب عدم تحرک و درگیر شدن فاز پراکنده در

Table 4 The results of texture analysis in yogurt samples

Treatment	Hardness(N)		
	Day1	Day8	Day15
A	0.27±0.001 ^{cA}	0.27±0.00 ^{cA}	0.29±0.01 ^{cA}
B	0.20±0.00 ^{cC}	0.24±0.00 ^{eB}	0.25±0.00 ^{cA}
C	0.24±0.01 ^{cA}	0.24±0.00 ^{deA}	0.25±0.01 ^{cA}
D	0.24±0.00 ^{cA}	0.25±0.01 ^{cdeA}	0.27±0.01 ^{cA}
E	0.25±0.00 ^{cA}	0.26±0.00 ^{cdeA}	0.27±0.01 ^{cA}
F	0.25±0.00 ^{cA}	0.27±0.01 ^{cdA}	0.27±0.01 ^{cA}
G	0.37±0.01 ^{aA}	0.38±0.01 ^{aA}	0.40±0.01 ^{aA}
H	0.32±0.01 ^{bA}	0.34±0.01 ^{bA}	0.35±0.02 ^{bA}

Treatment	Springiness(mm)		
	Day1	Day8	Day15
A	6.44±0.07 ^{aA}	5.26±0.53 ^{aA}	4.89±0.21 ^{aA}
B	3.33±0.17 ^{dA}	3.23±0.11 ^{cA}	2.82±0.08 ^{cA}
C	5.85±0.05 ^{abA}	4.80±0.18 ^{abB}	4.39±0.04 ^{abB}
D	5.47±0.15 ^{bcA}	4.50±0.38 ^{abA}	4.24±0.24 ^{abA}
E	5.05±0.60 ^{cA}	4.00±0.04 ^{bcB}	3.41±0.16 ^{bcC}
F	4.00±0.1 ^{dA}	3.68±0.09 ^{bcB}	3.22±0.1 ^{cC}
G	5.34±0.53 ^{bcA}	4.56±0.46 ^{abA}	4.23±0.68 ^{abA}
H	5.30±0.00 ^{bcA}	4.85±0.45 ^{abA}	4.33±0.07 ^{abA}

Treatment	Cohesiveness		
	Day1	Day8	Day15
A	0.41±0.01 ^{aA}	0.41±0.00 ^{aA}	0.43±0.00 ^{bcA}
B	0.39±0.01 ^{aA}	0.40±0.01 ^{aA}	0.42±0.00 ^{cdA}
C	0.39±0.01 ^{ab}	0.40±0.01 ^{aA}	0.42±0.00 ^{cdA}
D	0.38±0.02 ^{aA}	0.38±0.01 ^{aA}	0.40±0.00 ^{eA}
E	0.41±0.01 ^{aA}	0.42±0.01 ^{aA}	0.45±0.01 ^{bA}
F	0.42±0.00 ^{ab}	0.43±0.02 ^{ab}	0.50±0.00 ^{aA}
G	0.40±0.00 ^{aA}	0.41±0.01 ^{aA}	0.43±0.01 ^{bcA}
H	0.39±0.00 ^{aA}	0.40±0.01 ^{aA}	0.42±0.01 ^{cdA}

Treatment	Adhesiveness		
	Day1	Day8	Day15
A	0.40±0.00 ^{aA}	0.50±0.1 ^{aA}	0.50±0.1 ^{aA}
B	0.25±0.05 ^{abA}	0.30±0.01 ^{bcA}	0.30±0.1 ^{aA}
C	0.20±0.00 ^{bA}	0.25±0.05 ^{bcA}	0.35±0.05 ^{acA}
D	0.20±0.00 ^{bA}	0.20±0.00 ^{cA}	0.25±0.05 ^{aA}
E	0.25±0.05 ^{abA}	0.40±0.00 ^{abA}	0.40±0.1 ^{aA}
F	0.20±0.00 ^{bB}	0.35±0.05 ^{abcA}	0.40±0.00 ^{aA}
G	0.25±0.05 ^{abA}	0.30±0.00 ^{bcA}	0.35±0.05 ^{aA}
H	0.20±0.1 ^{bA}	0.30±0.00 ^{bcA}	0.40±0.1 ^{aA}

1. Values are reported as mean ± SD

2. Different lower case and upper case are shown the significant difference ($p < 0.05$) between samples and storage, respectively

مطابقت داشت. در توضیح این نتیجه می‌توان بیان کرد که افزایش WPI موجب افزایش مطلوبیت قوام و بافت در ماست می‌گردد. هم‌چنین قوام لخته و بافت در ماست با افزایش میزان مواد جامد در مخلوط ماست بهبود می‌یابد [35].

3-1-8-3- مزه و بو

استفاده از ترکیبات مختلف WPI و LBG تأثیر معناداری بر روی مزه و بو تیمارهای ماست داشت ($p < 0/05$). به‌طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که به‌غیر از تیمار کنترل تولیدشده از شیر کامل، تیمارهای حاوی WPI دارای بو و مزه بهتری نسبت به بقیه نمونه‌ها بودند. محققان گزارش نمودند که غلظت‌های بیشتر پروتئین آب‌پنیر در ماست سبب افزایش ظرفیت بافنی محصول شده و بر ویژگی‌های بو و مزه آن تأثیر می‌گذارد. پژوهش‌های صورت گرفته در ارتباط با افزودن ژلاتین، کربوکسی متیل سلولز و نشاسته ذرت نشان داد که مطلوب‌ترین طعم، بهترین ظاهر و احساس دهانی به ترتیب برای تیمارهای حاوی نشاسته ذرت و کربوکسی متیل سلولز بود [42].

3-1-8-4- پذیرش کلی نمونه‌ها

استفاده از ترکیبات مختلف WPI و LBG تأثیر معناداری بر روی پذیرش کلی تیمارهای ماست داشت ($p < 0/05$). به‌طور کلی و با توجه به آمار و ارقام به‌دست آمده می‌توان گفت که به‌غیر از تیمار کنترل تولیدشده از شیر کامل، تیمارهای حاوی WPI دارای پذیرش کلی بالاتری نسبت به بقیه تیمارها بودند. از سوی دیگر، تیمارهای تولید شده با نسبت‌های مختلف صمغ خرنوب، دارای پذیرش کلی پایین‌تری نسبت به سایر تیمارها بودند. در همین راستا، رضایی و همکاران (1390) نیز گزارش کردند که با افزایش غلظت گوار، از میزان پذیرش طعم در تیمارهای ماست کاسته می‌شود که هم‌سو با نتایج تیمارهای تولید شده با صمغ خرنوب در مطالعه حاضر است [43].

با توجه به نتایج آزمون کشسانی، بیشترین و کمترین کشسانی را به ترتیب نمونه C در روز اول انبارداری و نمونه F در روز پانزدهم انبارداری دارا بودند. بیشترین پیوستگی را به ترتیب تیمار F در روز پانزدهم و کمترین میزان را تیمار D در روز اول به خود اختصاص داده‌اند. نتایج حاصل از آزمون چسبندگی نشان داد که از میان تیمارهای حاوی مقادیر متفاوت WPI و LBG بیشترین چسبندگی را به ترتیب تیمارهای E، F و H در روز پانزدهم داشتند. این امر احتمالاً به دلیل وابسته بودن فاکتور پیوستگی در ماست به ماده خشک و میزان پروتئین می‌باشد. میزان بالای پروتئین سبب ایجاد اتصالات متقاطع در شبکه زلی و در نهایت ساختار سفت‌تر و متراکم‌تر می‌گردد [41].

3-1-8-8- نتایج حاصل از ارزیابی حسی نمونه‌های ماست

نتایج حاصل از ارزیابی حسی نمونه‌های ماست در جدول 5 نشان داده شده است.

3-1-8-1- ظاهر و رنگ

استفاده از ترکیبات مختلف WPI و LBG تأثیر معناداری بر روی ظاهر و رنگ تیمارهای ماست داشت ($p < 0/05$). در تمامی تیمارها به جز تیمار H، با افزایش دوره انبارداری در فاکتور ظاهر و رنگ تفاوت معناداری مشاهده نگردید ($p > 0/05$). با افزایش میزان تغییرات ظاهر و رنگ بیشتر شده و رنگ نمونه‌های حاوی LBG $0/25 \text{ g.L}^{-1}$ و $0/5 \text{ LBG g.L}^{-1}$ از نظر ارزیابان مطلوب نبود که علت احتمالی این امر کاهش پارامتر سفیدی در تیمارهای مذکور ماست بود.

3-1-8-2- قوام و بافت

ترکیبات مختلف WPI و LBG تأثیر معناداری بر روی قوام و بافت تیمارهای ماست داشت ($p < 0/05$). بیشترین میزان قوام و بافت مربوط به تیمار G و کمترین میزان مربوط به تیمار C بود. این موضوع با نتایج ویسکوزیته و آب‌اندازی به‌طور کامل

Table 5 the results of sensory analysis of yogurt samples yogurt samples

Treatment	Appearance and color		
	Day1	Day8	Day15
A	4.94±0.06 ^{aA}	4.94±0.06 ^{aA}	4.82±0.05 ^{aA}
B	4.77±0.11 ^{abA}	4.77±0.11 ^{abA}	4.60±0.05 ^{bcdA}
C	4.60±0.05 ^{bA}	4.55±0.11 ^{bA}	4.49±0.05 ^{cdA}
D	4.60±0.05 ^{bA}	4.49±0.05 ^{bA}	4.44±0.00 ^{dA}
E	4.77±0.11 ^{abA}	4.66±0.00 ^{bA}	4.60±0.05 ^{bcdA}
F	4.82±0.05 ^{abA}	4.77±0.11 ^{abA}	4.77±0.00 ^{abA}
G	4.71±0.05 ^{abA}	4.71±0.05 ^{abA}	4.66±0.11 ^{abcA}
H	4.66±0.00 ^{bA}	4.60±0.05 ^{bA}	4.44±0.00 ^{dB}
Treatment	Texture and consistency		
	Day1	Day8	Day15
A	4.77±0.11 ^{abA}	4.77±0.00 ^{abA}	4.82±0.05 ^{abA}
B	4.05±0.05 ^{eA}	4.05±0.05 ^{eA}	4.11±0.11 ^{dA}
C	4.33±0.11 ^{dA}	4.38±0.05 ^{dA}	4.38±0.05 ^{cA}
D	4.44±0.11 ^{cdA}	4.55±0.00 ^{cdA}	4.60±0.05 ^{bA}
E	4.55±0.00 ^{bcdA}	4.60±0.05 ^{bcA}	4.66±0.00 ^{bA}
F	4.66±0.11 ^{abcA}	4.77±0.11 ^{abA}	4.77±0.11 ^{bA}
G	4.94±0.06 ^{aA}	4.94±0.06 ^{aA}	5.00±0.00 ^{aA}
H	4.77±0.00 ^{abA}	4.88±0.00 ^{aA}	5.00±0.00 ^{aA}
Treatment	Odor and taste		
	Day1	Day8	Day15
A	9.11±0.11 ^{aA}	9.00±0.00 ^{aA}	8.94±0.06 ^{aA}
B	8.16±0.05 ^{cA}	8.00±0.00 ^{cA}	7.88±0.11 ^{bA}
C	7.71±0.05 ^{dA}	7.55±0.11 ^{dA}	7.22±0.11 ^{cA}
D	7.44±0.00 ^{eA}	7.11±0.11 ^{eAB}	6.77±0.11 ^{dB}
E	9.00±0.00 ^{aA}	8.88±0.00 ^{aA}	8.71±0.05 ^{ab}
F	9.00±0.00 ^{aA}	8.88±0.11 ^{aA}	8.82±0.05 ^{aA}
G	8.44±0.11 ^{bA}	8.38±0.05 ^{bA}	8.11±0.11 ^{bA}
H	8.11±0.11 ^{cA}	8.05±0.05 ^{cA}	7.94±0.06 ^{bA}
Treatment	Overall acceptability		
	Day1	Day8	Day15
A	18.77±0.11 ^{aA}	18.71±0.06 ^{aA}	18.59±0.06 ^{aA}
B	16.99±0.11 ^{dA}	16.82±0.05 ^{dA}	16.60±0.28 ^{eA}
C	16.65±0.22 ^{deA}	16.48±0.27 ^{deA}	16.10±0.11 ^{fA}
D	16.48±0.16 ^{eA}	16.16±0.06 ^{eAB}	15.81±0.05 ^{fB}
E	18.32±0.11 ^{abA}	18.14±0.05 ^{bA}	17.98±0.1b ^{cA}
F	18.48±0.16 ^{abA}	18.42±0.11 ^{abA}	18.36±0.17 ^{abA}
G	18.09±0.00 ^{bA}	18.04±0.06 ^{bA}	17.77±0.00 ^{cdB}
H	17.49±0.06 ^{cA}	17.54±0.00 ^{cA}	17.38±0.06 ^{dA}

1. Values are reported as mean ± SD

2. Different lower case and upper case are shown the significant difference ($p < 0.05$) between samples and storage, respectively

and microstructural properties. *Journal of dairy science*, 91(7), 2545-2552.

- [6] Gubbuk, H., Kafkas, E., Guven, D., Gunes, E. 2010. Physical and phytochemical profile of wild and domesticated carob (*Ceratonia siliqua* L.) genotypes. *Spanish Journal of Agricultural Research*, 8(4), 1129-1136.
- [7] Smith F. The constitution of carob gum. 1948. *Journal of the American Chemical Society*, 70(10), 3249-53.
- [8] Pernell, C. W., Luck, P. J., Allen Foegeding, E., & Daubert, C. R. 2002. Heat-induced Changes in Angel Food Cakes Containing Egg white Protein or Whey Protein Isolate. *Journal of Food Science*, 67(8), 2945-2951.
- [9] National Iranian Standard No 2852. Milk and its products – Determine acidity and pH.
- [10] National Iranian standard No 13483. Food and its products – Determine nitrogen by the kjeldahl method.
- [11] National Iranian standard No 1753. Cheese and its product – Determine total dry matter.
- [12] Mantzouridou F, Naziri E, Kyriakidou A, Paraskevopoulou A, Tsimidou M, Kiosseoglou V. 2019. Oil bodies from dry maize germ as an effective replacer of cow milk fat globules in yogurt-like product formulation. *LWT-Food science and technology*, 105, 48-56.
- [13] National Iranian standard No 695. Yogurt – Specifications and test methods.
- [14] Alkadaman, E, Khatrar M, Haddad T and Toufeili I, 2002. Estimation of shelf life of concentration yoghurt by monitoring selected microbiological and physicochemical changes during storage. *Lebensm-Wiss. U- Technol*, 36(4), 407-414.
- [15] Sahan N, Yasar K, Hayaloglu AA. 2008. Physical, chemical and flavour quality of non-fat yogurt as affected by ab-glucan hydrocolloidal composite during storage. *Food Hydrocolloid*, 22(7), 1291-1297.
- [16] Brennan CS and Tudorica CM, 2008. Carbohydrate-based fat replacers in the modification of the rheological. Textural and sensory quality of yoghurt: comparative study of the utilisation of barley beta-glucan, guar gum and inulin. *International Journal of Food Science and Technology*, 43(5), 824-833.
- [17] Karaca O.B, Saydam I.B, Guven M. 2019. Physical, chemical, and sensory attributes of low fat, full fat, and fat free probiotic set

4- نتیجه گیری

در این پژوهش، تأثیر استفاده از مقادیر متفاوت صمغ خرنوب و ایزوله پروتئین آب‌پنیر بر ویژگی‌های مختلف ماست تولیدشده از شیر بدون چربی (کمتر از 0/1٪) در طول 15 روز دوره‌ی انبارداری مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج این پژوهش نشان داد که با گذشت زمان در همه‌ی نمونه‌ها ظرفیت نگهداری آب، اسیدیته، ویسکوزیته و سختی بافت به‌طور معناداری افزایش یافت، اما pH، آب اندازی و امتیاز مزه و بو دچار کاهش معناداری شد ($p < 0/05$). به‌طور کلی و با توجه به نتایج آزمون‌های مختلف، می‌توان با استفاده از نمونه‌های ماست حاوی 10g.L^{-1} WPI، 5g.L^{-1} WPI و 10g.L^{-1} WPI + 10g.L^{-1} WPI در 0/25 LBG در فرمولاسیون تولید ماست قالبی بدون چربی، محصول نهایی دارای قابل قبول‌ترین ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی، بافتی و حسی را تولید کرد.

5- منابع

- [1] Modzelewska-Kapitula M., Klebukowska L., 2009. Investigation of the potential for using inulin HPX as a fat replacer in yoghurt production. *International Journal of Dairy Technology*, 62 (2), 209-14.
- [2] Sandoval-Castilla, O., Lobato-Calleros, C., Aguirre-Mandujano, E., & Vernon-Carter, E.J. 2004. Microstructure and texture of yogurt as influenced by fat replacers. *International Dairy Journal*, 14(2), 151-159.
- [3] Karaca, O. B., Saydam, I. B., & Guven, M. E. H. M. E. T. 2012. Physicochemical, mineral and sensory properties of set-type yoghurts produced by addition of grape, mulberry and carob molasses (Pekmez) at different ratios. *International journal of dairy technology*, 65(1), 111-117.
- [4] Sichani, M. S., Ardakani, S. A. Y., & Daneshi, M. 2014. The Effect of Cress Seed Gum & Locust Bean Gum on Textural Properties of Low Fat Set Yogurt. *Indian J. Sci. Res*, 5(1), 439-445.
- [5] Aziznia, S., Khosrowshahi, A., Madadlou, A., & Rahimi, J. 2008. Whey protein concentrate and gum tragacanth as fat replacers in nonfat yogurt: chemical, physical,

- thickening agent. *International Dairy Journal*, 24(2),113-119.
- [28] Gonzalez-Matinez C, Becerra M, Chafer M, Albors A, Carot JM, Chiralt A. 2002. Influence of substituting milk powder for whey powder on yogurt quality. *Trends in Food Science and Technology*, 13(9-10),334-340.
- [29] Martin-Diana, A. B., Janer, C., Palez, C., Requena, T. 2003. Development of a fermented goat's milk containing probiotic bacteria. *International Dairy Journal*, 13(10),827-833.
- [30] Amiri Aghdaei S, Aalami M, Raheil R. 2010. Investigating the effect of hydrocolloid on the physicochemical and sensory properties of low-fat yogurt. *Research in Food Science and Technology of Iran*, 6(3),201-209.
- [31] Kiani H, Mousavi ME, Mousavi ZE. 2010. Particle stability in dilute fermented dairy drinks: Formation of fluid gel and impact on rheological properties. *Food Science and Technology International*, 16(6),543-51.
- [32] Unal G, Akalin AS. 2013. Influence of fortification with sodium-calcium caseinate and whey protein concentrate on microbiological, textural and sensory properties of set-type yoghurt. *International Journal of Dairy Technology*, 69(2),264-272.
- [33] Supavitipatana P, Wirjantoro TI, Raviyan P. 2009. Effect of sodium caseinate and whey protein isolate fortification on the physical properties and microstructure of corn milk yogurt. *CMU. J. Nat. Sci.*, 8(2), 247-263.
- [34] Asaadi Yasaghi N, Arianfar A. 2019. The effect of *Alyssum homolocarpum* seed gum on physicochemical, rheological and sensory properties of low-fat yogurt. *JFST*, 84(15),189-201.
- [35] Mostafavi F, Kadkhodaei R, Emadzadeh F, Koochaki A. 2017. Evaluating Rheological Behavior of Tragacanth Gum Blend with Qodoume Shirazi, Farsi and Locust Bean Gums. *JFST*, 63(14), 129-141.
- [36] Amiri aghdai, S, Alami M, Rezai R. 2010. Evaluation of plantago Psyllium seeds hydrocolloid on physicochemical and sensory effects of low fat yoghurt. *Iran food science and technology research journal*, 6(3), 201-109.
- yogurts fortified with fiber-rich persimmon and apple powders. *Journal of Food Processing and Preservation*, 43(6), e13926.
- [18] Cheng J, Xie S, Yin Y, Feng X, Wang S, Guo M, Ni C. 2017. Physicochemical, texture properties, and the microstructure of set yogurt using whey protein-sodium tripolyphosphate aggregates as thickening agents. *Journal of the Sciences of Food and Agriculture*, 97(9),2819-2825.
- [19] Beiraghi-Toosi S, Shakeri M, Mortazavi A. 2007. Effect of Whey protein concentrate and casein hydrolysate supplementations on physicochemical and sensory properties of yogurt. *Journal of Food Sciences and Technology*, 3(4),65-74.
- [20] Ebdali S, Motamedzaegan A. 2013. Effect of partial replacement of solids with gelatin on functional properties of non-fat yogurt. *Iranian Journal of Nutrition sciences & Food Technology*. 8(2),221-229.
- [21] Tholstrup Sejersen M, Salomonsen T, Ipsen R. 2007. Zeta potential of pectin-stabilized casein aggregates in acidified milk drinks. *International Dairy Journal*, 17(4),302-307.
- [22] Nateghi L. The Effect of probiotic bacteria on the physicochemical and sensory characteristics of low-fat set yogurt containing xanthan gum during refrigerated storage. *Microbiology in Food Industries*, 3 (1):1-15.
- [23] Dai S, Corke H, Shah NP. 2016. Utilization of konjac glucomannan as a fat replacer in low-fat and skimmed yogurt. *Journal of Dairy Science*, 99(9),7063-7074.
- [24] Sekhavatizadeh S, Sadeghzadehfar S. 2013. Effect of Guar gum as a fat replacer on the chemical and sensory characteristics of low-fat yogurt. *JFST*, 5 (2),29-38.
- [25] Frazier WC, Westhoff DC. 1976. *Food Microbiology* Mc Graw-Hill Book Company. Nova York, NY. 252-82.
- [26] Guven M, Yasar K, Karaca OB, Hayaloglu A. 2005. The effect of inulin as a fat replacer on the quality of set-type low-fat yogurt manufacture. *International Journal of Dairy Technology*. 58(3),180-84.
- [27] Wang WB, Bao YH, Gregory MH, Guo MR. 2012. Consistency, microstructure and probiotic survivability of Goat's milk yoghurt using polymerized whey protein as a co-

- [40] Herrero AM, Requena T. 2006. The effect of supplementing goat's milk with whey protein concentrate on textural properties of set-type yogurt. *International Journal of Food Science and Technology*, 41(1),87-92.
- [41] Pasephol T, Small DM, Sherkat F.2008. Rheology and texture of set yogurt as affected by inulin addition. *Journal of Texture Studies*, 39(6),617-34.
- [42] Alakali JS, Okonkwo TM, Iordye EM.2008. Effect of stabilizers on the physico-chemical and sensory attributes of thermized yoghurt. *African Journal of Biotechnology*, 7(2),158-63.
- [43] Rezaei R, Khomeiri M, Kashaninezhad M, Alami M. 2011. Rheological and sensory properties of frozen yoghurt containing different concentrations of Arabic gum and Guar Gum. *Journal of Food Research (Agricultural Science)*, 21 (1),83-91.
- [37] Oliveira MN, Sodini I, Remeuf F, Corrieu G.2001. Effect of milk supplementation and culture composition on acidification, textural properties and microbiological stability of fermented milks containing probiotic bacteria. *International Dairy Journal*, 11(11-12),935-942.
- [38] Yademellat M, Jooyandeh H, Hojjati M. 2018. Comparison of some physiochemical and sensory properties of low-fat stirred yogurt containing Persian and Balangu-shirazi gums. *JFST*. 72(14), 313-326.
- [39] Martin-Diana AB, Janer C, Pel_aez C, Requena T.2004. Effect of milk fat replacement by polyunsaturated fatty acids on the microbiological, rheological and sensorial properties of fermented milks. *Journal of the Science of Food and Agriculture*, 84(12),1599-1605.

Effect of Using Different Concentrations of Whey Protein Isolate and Locust Bean Gum on Quality Properties of Non-fat Set-Type Yogurt

Hadi, M. ¹, Soltani, M. ^{2,3*}, Mohammadi, S. ⁴

1. MSc student, Department of Food Sciences & Technology, Faculty of Pharmacy, Tehran Medical Sciences, Islamic Azad University, Tehran, Iran
2. Assistant Professor, Department of Food Sciences & Technology, Faculty of Pharmacy, Tehran Medical Sciences, Islamic Azad University, Tehran, Iran
3. Nutrition and Food Sciences Research Center, Tehran Medical Sciences, Islamic Azad University, Tehran, Iran
4. MSc student, Department of Food Sciences & Technology, Faculty of Pharmacy, Tehran Medical Sciences, Islamic Azad University, Tehran, Iran

(Received: 2019/07/28 Accepted:2019/12/10)

The use of milk fat substitutes in the manufacturing of dairy products is highly considerable in order to decrease in suffering chronic diseases and amount of calorie intake. However, semi-fat or non-fat dairy products have defects in their texture and sensory properties. The aim of this study was to investigate the effect of using whey protein isolate and locust bean gum as fat replacers on quality properties of non-fat yogurt. For this purpose, set-type yogurt samples were manufactured using non-fat milk (less than 0/1%) and different concentrations of locust bean gum (0.25 and 0.50 gL⁻¹), whey protein isolate (5 and 10 gL⁻¹) and combination of locust bean gum and whey protein isolate (0.25 + 10 gL⁻¹ and 0.50 + 5 gL⁻¹, respectively). Control samples were also manufactured using whole milk (3% fat) and non-fat milk (less than 0/1%) without locust bean gum or whey protein isolate. The manufactured samples were stored in (4±1°C) for 15 days and their physicochemical, texture and sensory properties were analyzed during storage. The results showed that the use of different concentrations of locust bean gum and whey protein isolate significantly influenced the pH, acidity, water holding capacity, syneresis, viscosity, hardness, springiness, cohesiveness, adhesiveness, appearance and color, texture and consistency, odor and flavor and total sensory scores (p<0.05). While water holding capacity, acidity, hardness and viscosity were increased significantly during storage in all samples, syneresis, pH and odor and flavor decreased significantly (p<0.05). In conclusion, the results of different analysis showed that use of 5 gr.L⁻¹ whey protein isolate, 10 gr.L⁻¹ whey protein isolate and 0.25 gr.L⁻¹ locust bean gum + 10 gr.L⁻¹ whey protein isolate instead of milk fat in formulation of non-fat set type yogurt led to manufacturing of final product with the most acceptable physicochemical, texture and sensory properties.

Keywords: Set-Type Yogurt, Non-fat Milk, Whey Protein Isolate, Locust Bean Gum, Quality Properties

* Corresponding Author E-Mail Address: m.soltani@iaups.ac.ir